

es veritat ó mentida, es un peresós y esclau: el pagés que no vol llegir y estudiar y aplicar els adelants agrícols es un peresós y tossut, que no sab compendre 'ls seus interessos: el pagés que veyent qu'está agobiat de contribucions, que'ls governs no l' escoltan, y que en lloc de protegirlo li embargan la finca, y no 's decideix á la associació y á la instrucció per tenir forsa y ferse respectar, obra sense rahó y pega contra sí mateix per no dir un altra cosa.

Son molts els que passan la vida treballant y menjant, ab lo qual sols fan treballar els brassos y la boca, pero quedan en vaga la intel·ligència y el cor, sense preocuparse de la religió, de la política, de la qüestió social ni del progrés ni de la educació dels fills. Es molt trist el veurer tantes persones que fan com els animals, menjar y treballar, sense fer treballar y desenrotillar la intel·ligència; sense observar y discorrer, sense apéndrer ni perfeccionar y sense pensar en la seva ànima inmortal: amorrats á la terra, no alsan la vista al cel, ni pensan en Déu ni en res espiritual; no resan, ni pensan en que han de donar compte á Déu; poden gosar com les bestiolas, pero se privan del millor goig, que es lo intelectual y espiritual.

No 's preocupan de lo de més valor, y corren y s' afadigan per coses materials y baixas, ab trastorn del ordre establert per Déu, que 'ns diu: «Busqueu el regne de Déu y sa justicia, que lo demés se vos donará de més á més. ¿De qué vos servirà esser molt richs y guanyar tot lo del mon, si perdeu la vostra ànima?»

L' aburriment, la peresa de discorre, l' indiferència, l' escepticisme, la apatia y abatiment y l' egoisme son els envenenadors de la vida: observar sempre, pensar sempre, discorrer sempre, apéndrer y progressar, es la part que hem de pendrer en la vida, ab energia y constància y aplicant 'ls medis que tenim en nostra mà: aixís tindrém goig verdader, benestar y satisfacció noble.

A casa d' un lector de la *Revista de la Càmara* hi passá un cas urgent de fluix de sanch y no sapigueren qué fer, fins que al cap d' un dia hi anà el metje y confessà que no sols no ho havia llegit, sino que 'l número que 'n parlaba, ja l' havían estripat: un cas de peresa en llegir y apéndrer, y un desordre en no guardar un periodich tan útil. Un altre que tenia els porchs malalts se 'ls vengué perdenthi molt sense volguelos medicinar, ni posarlos en local higienich; tossunería y no saber defensar els interessos. Se creuhen que treballant molt y criant molts animals sens intel·ligència y cuidado, aniran bé; y després es queixan del ofici de pagés qu' es dolent, y son ells que 'n tenen la culpa. A un altre li vaig proposar la ventatja del canem italià y del sistema Solari, y 'm va contestar que no hi creya; que 'l canem del pais ja vá bé, y que de blat ja 'n cull bastant, si bé no surt á compte, donchs si 's anés á contar tot, cada quartera de blat li costa quatre duros, que es dir: vaig malament y no vull anar millor.

No hi ha remey pe 'ls pagesos rutinaris que no portan compte dels gastos é ingressos dels cultius, que no volen aplicar cap adelanto ni volen apéndrer: bé li vaig dir que sense gastarse diners en sulfat amonich ni en nitrat, qu' es lo més cart, podrà ab el sistema Solari doblar la cullita, ab menos gasto de adobs, y que las experiencies repetidas d' Italia y fins d' Espanya comprobaban la veritat de las ventatjas de la inducció gratuita del àzot ab la doble anticipació del adob per